

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uccá 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, közönségszolgálat és jegyiroda: Aradi uccá 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Lipót uccá 19. Telefon: 13-06. - Távirat: 66 levélcím: Délmagyarország, Szeged

Vasárnap, 1936 május 24.

A 16 fillér

XII. évfolyam, 126. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,20 vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 10 fill. Hirdetések felvételre a 10. sz. sz. szerint. Megjelentek a 10. sz. sz. szerint. Megjelentek a 10. sz. sz. szerint.

A szegedi iparcsarnok

A szegedi iparosok megcáfolták azt a babonát, hogy pénz nélkül nem lehet építkezni. Amikor az építkezéshez hozzáfogtak, nem volt egyetlen fillér építési költségük. Most sincs egyetlen fillérjük, de mialatt tényleges pénzügyi helyzetük semmivel nem változott, felépült az iparcsarnok, ez a remek kis épület, mely a maga formás arányaival, nemes, de minden ízében mai kivitelében, derűs színeivel, nevetős ragyogásával egyik építészeti nevezetessége, mutogatni való disze lett a városnak.

Pénzzel sem lehet építkezni, ha nincs lelkesedés és nincs hit, de pénz nélkül lehet építkezni, lelkesedés fogja össze az erőket s a hit emeli az épülő falakkal egyre magasabbra a tekintetet. Az csak látszat, hogy az a finomizlésű bijoupalota téglából, vasból, cementből és malterből épült fel, a valóság az, hogy a lelkesedés emelte fel, malterje a meg nem torpanó bátorság s nem az üvegtáblák, hanem az építő, az alkotó hit ragyogtatja falairól az Isten napjának tündöklését.

Ebben a fáradt, letargiának betegágyában sínylő, alkotni gyáva, teremteni képtelen időben a szegedi iparosság csudát hajtott végre. Nem volt semmije, csak hitének kifogyhatatlan olajkorsója, amikor a régi épület lebontásához hozzáfogott, — áldott, termékeny, gazdagító destruktív (romboló) munka az, amelyik azért rombol, hogy szebbet, nagyobbat, merészebbet, hasznosabbat és korszerűbbet építsen a lebontott épület (és intézmény) helyén, — s nem telt bele három hónap, már készen áll az új. A l o m n a k m e r é s z e v o l t e l g o n d o l n i a z t, a m i i t t v a l ó r a v á l t. A szegedi iparosság az ország nyilvánossága előtt tett bizonyosságot teremtő erejéről és alkotó bátorságáról s arról a mély, immár nemcsak szavakkal hirdetett, de tettel megvalósult meggyőződéséről, hogy minél nehezebbek az életfeltételek, minél lesújtóbbak a gazdasági viszonyok, az életnek annál harsogóbb és annál zengőbb parancsa követeli a haladást, a bátorságot és az áldozatkészséget. Ime a bizonyosság: aki beletörődik a szegénység szegényébe, az idők mostohaságába, az visszaforduló tekintettel csak mélni tud az elmerült múlt emlékein, — dacolni kell az idővel, szembe kell szállni a végzettel is, teremteni, alkotni, haladni kell s gazdagítani kell a helytállás harci eszközeivel azokat, akikre az élet terhe ránehezedik.

Ez a megfontolás mozdította meg a szegedi iparosságot nehézséget nem ismerő, akadályokat féltreolító vezetői irányítása mellett, amikor ehhez a nagyszabású, a mai idők súlyával szembeszálló alkotáshoz hozzáfogtak. Amikor másoknak egy fél darab téglájuk van, azt arra használják, hogy verjék vele a mellüket a maguk dicsőségének magasztalására, — a szegedi iparosságnak nem volt egy fél téglája sem akkor, amikor ehhez az építkezéshez hozzáfogtak. És most beszéljenek a hitetlenek, beszéljenek a kákán csomótkeresés olimpiai bajnokai, most beszéljenek a kishitűség baktériumának hordozói, — minden vád, minden kifogás, minden ellenvetés megszegyenülten pattan vissza az új palota fénytől ragyogó falairól.

S nemcsak ez a kis tündérpalota lehet büszkesége az iparoságnak, hanem az is, hogy a maga erejéből emelte fel. Derék polgárok és megértő vállalatok támogat-

ták a szegedi iparosságot, de már a város által kilátásba helyezett segítséget az iparosság el sem fogadta. Nem akarta azt, hogy közpénzt építsenek bele az iparosság csarnokába. Nem akarta azt, hogy ez az építkezés is a többi közület építkezésének módjára folyjon, mert a séma az, hogy először kérnek a várostól ingyen telket, hogy azon a maguk erejéből építkeznek s amikor megkapták az ingyentelket s hozzákezdtek az építkezéshez, akkor újra a város támogatását kérik, hogy a város ne hagyja őket a befejezetlenség szegényében. A szegedi iparosság a maga telkén építkezett s a városi közületet nem terhelte meg, a saját erejéből s a saját kötelezettségvállalásából állott elő ez a ragyogó csoda a Horváth Mihály-uccában.

Az ipartestület mellett ott áll már az új iparcsarnok, az iparcsarnok mellett az iparosok temetkezési együletének székháza. Az egész uccában csak a két saroképület nem az iparosságé — még. Amikor az ipartestület még a régi helyén volt, a régi székház mel-

lett volt Ipar-uccája a városnak. Nem lenne-e jogos kívánsága az iparosságnak az, hogy a maga uccáját Ipar-uccának nevezze el a város, — a nagy püspök emléket nem sértené, ha a szomszédos Takaréktár-uccát neveznék el felejthetetlen nevével. A város polgársága ezzel szimbolizálhatná azt az elismerést s azt a hálát, amit a szegedi iparosság várost szepítő, várost gazdagító tevékenységével bizton kiérdemelt.

Az iparosság ünnepe — ünnepe az egész városnak. A polgárság meghajtja a maga elismerésének zászlaját iparos-polgártársai előtt. Valamikor a város társadalmának legjelentősebb és legtiszteltebb rétege az iparosság volt s a mai iparosság a város közéletében betöltött szerepével a legtiszteltebb elődök méltó folytatása. Példát és bátorítást, biznyságot és utmutatást adnak a szegedi iparosok az egész városnak, bátorság és hit, alkotva haladás, büszke legyőzése az akadályoknak, — in hoc signo vinces.

(d. j.)

Náci-merénylet Starhemberg kastélya ellen

Nyolc támadót elfogtak — Két halálos áldozata van a fűzharcnak

Bécs, május 23. Vakmerő éjszakai támadást kíséreltek meg az osztrák nácik Starhemberg herceg Linz közelében lévő kastélya ellen, ahol a Heimwehr vezére tanácskozásait szokta tartani. A Wachsenberg környéki nácik összeálltak és elhatározták, hogy megszállják a herceg kastélyát, amely üresen állt. A nácik tervéről a csendőrség tudomást szerzett és már előbb megszállta a kastélyt. Amikor a nácik észrevették a karhatalmat, tüzeln kezdtek rá. A csendőrség viszonzta a tüzelést és

valóságos harc fejlődött ki a kastély körül.

A harcban két náci életét vesztette: a csendőrség

a támadók közül nyolcat elfogott, a vezetőnek azonban sikerült megszöknie. Azt hiszik, hogy Németországba menekült.

Hivatalos jelentés szerint a nemzeti szocialisták azért akarták megszállni a kastélyt, mert

azt hitték, hogy ott a Heimwehrnek fegyverraktára van.

A támadást a csendőrség meghiúsította.

A neuweldeni törvényszékre beszállított 8 merénylő kihallgatását megkezdték. A halálos áldozatok száma kettőre emelkedett. A csendőrség által megsebesített nemzeti szocialista támadó délután a linzi kórházban meghalt.

A négus Haifából

egy angol cirkáló fedélzetén

elindult Angliába

Az utazás célja: Genf és tanácskozás VIII. Edward királlyal

Haija, május 23. A négus szombaton délelőtt Haifában a Capetown nevű angol cirkálóra szállt. A hajó délelőtt érkezett Haifába és Angliába viszi a négust. Londonba utazva, a négus elsősorban VIII. Edward királyt igyekszik felkeresni és ügye számára megnyerni.

Párisi lapjelentések szerint a négust és a kíséretében lévő hercegeket népszövetségi, ugynevezett Nansen-utlevéllel látják el. A császárné és gyermekei továbbra is Jeruzsálemben maradnak.

A négus egyhét mulva érkezik Londonba. Utjára elkíséri két fia, a 13 éves harrari herceg, továbbá Ras Kassa, az északi harcshintér volt parancsnoka.

Közvetlenül a négus elutazása előtt érkeztek Palesztinába az elmenekült abesszin előkelőségek

köztük Nasibu herceg, a déli harcshintér volt főparancsnoka és Tannagne hercegnő, a négus legidősebb leánya, aki Deszta hercegnek a felesége.

A Presse Assotiation szerint a négus közölte az angol főbiztossal azt a kívánságát, hogy Angliába utazik. A kormány ezt ahhoz a feltételhez kötötte, hogy amíg angol területen tartózkodik, nem szabad résztvennie az ellenségeskedések előmozdításában.

Az abesszin követség már berendezte a négus számára a Hyde-parkban vásárolt 27 szobás palotát, amelynek fényes belső berendezését Asfai-ma hercegnő, a négus rokona tervezte.

Még nem tudják, hogy a négus meddig marad Londonban, de hangoztatják, hogy utjának tulajdonképeni célja Genf.